

Planes and boats and trains – Burt Bacharach
Reizigers in de tijd - denkend aan fred pearce

*straks wordt het verre weer
ver, hebben we te hoog
gegrepen terwijl daar beneden
de aarde lag, een dier in stuipen*

*een raar verhaal: de stoerste
noemen elke vrouw een hoer
maar nooit hun moeder*

*en toch, we laten de aarde
naakt onder namaakbont
en bont geslagen op een
trottoir, halen de buit
uit haar buidel*

*zo wordt de zoon een pooier,
voert zijn moeder dronken,
leert haar snuiven aan lijn*

*geduldig laat ze begaan
tot de bliksem inslaat, oceanen
rollen over kaden, bedelven
sauna en resort*

*hoe ver zijn we verwijderd
van oorsprong en noodzaak;
hoe wijd gaapt de verte,
een muil in de ruimte*

*we hebben onze moeder geveild,
nergens zijn we meer veilig:
het verre blijkt net iets te ver;
wie op een ster woont,
is daarom niet heilig*

Staf De Wilde